

ရုံးမြတ်စွာရှိသော ဆတ် (၁၄၉၂-၁၇၆၉)

ရုံးမြတ်စွာရှိသော ဆတ်သည် ခရစ်တို့ဟာ ကိုလန်ဘတ် (၁၄၉၂) ၏ ရေပြောင်းခရီးမှ စတင်ခဲ့၍၊ ငင်းသည် ဥရောပ ကိုလိုနိုင် မက်ရှင်းလှပ်ရှားမှု၏ အမှတ်သည့်လည်း ဖြစ်ပေသည်။

ခရစ်ယာန်သာသနာပြု အနွဲ့များ

ကာသိုလစ် မက်ရှင်းများ

ရုံးမြတ်စွာရှိသော ဆတ်အတွင်းတွင်၊ ရောမ ကာသိုလစ် အသင်းတော်သည် ကဗျာသစ်ဆီသို့ ခရစ်ယာန် သာသနာအား ဖြန့်ချိရန်နှင့် တိုင်းရင်းမူလ လူမျိုးများအား ခရစ်ယာန် သာသနာအတွင်းသို့ ကူးပြောင်းစေရန် အတွက် သာသနာပြု မက်ရှင်းများစွာတို့ ထူထောင်ခဲ့ပေသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင်၊ ဖရန်စစ် ဇာမီးယား ကဲ့သို့ သာသနာပြု မက်ရှင်းများ၊ အလားတူ အခြားသော ယေဇားတိ၊ ထိုက်တတ်နိယန်း၊ ဖရန်စစ်စကင်နှင့် နိမိနိကန် များမှာ အာရာဘက်နှင့် အရှေ့ပျားဆီသို့ ရွှေလျား လာခဲ့ပေသည်။ ပေါ်တူဂို့များက အာဖရိကသို့ သာနာပြု မက်ရှင်းများ စော့ခဲ့ပေသည်။ ထိုသာသနာပြု မက်ရှင်းများမှ တစ်ချိန်မှာ အင်ပါယာပြည့်ရှင်များနှင့် ပူးပေါင်း လျက် အခြားသူများအား နိုင်ကွပ်မှုများ ရှိခဲ့ပေသည်။ အခြားသော မက်ရှင်းများ (တရာတိပြည်သို့ သာသနာပြု သော မက်တိယို ရက်စီ၏ ယေဇားတိ) များမှာ အင်ပါယာပြည့်ရှင်များ၏ ယဉ်ကျေးမှု သိမ်းသွေးခြင်း (သာသနာ ပြု မူးပိုင်းတိုက်ခြင်းထက်) ဖြမ်းချမ်းစွာ ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းမျိုးဖြင့် ချည်းကပ်ခဲ့ပေသည်။

ပရိတ်ကိုစိတ် ကိုလိုနိုင်ခြင်း

ကဗျာသစ်၌ ပရိတ်ကိုစိတ်များ၏ အထင်ရှားဆုံး ကိုလိုနိုင်ခြင်းမှာ အင်္ဂလန် ပရိတ်နှင့်များ **Puritans** ၏ မြောက် အမေရိကသို့ ခြေဆန်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ စပိန်၊ ပြင်သစ်တို့နှင့် မတူဘဲ၊ အင်္ဂလိပ် ကိုလိုနိုင်များသည် အသံ လူမျိုးများအပေါ်သို့ အိပ်ဂျလိုက် (သာသနာပြု) လုပ်ဆောင်ခြင်းမှာ အံ့ဩလေလာက်အောင် စိုက်အား ရှိခဲ့ပေ သည်။ ပရိတ်သို့မဟုတ် ဘုရားဖူးများသည် ပရိတ်နှင့်အား လက်ခံသူများ ကိုယ်တိုင် ထူထောင်ပြီး အချပ် အခြားပိုင် နယ်မြေတွင် နေထိုင်ရန် အင်္ဂလန်ကို စွန့်ခွာခဲ့ပေသည်။ ပရိတ်နှင့်များသည် အင်္ဂလန်မှ ထွက်ခွာခဲ့သည် မှာ သူတို့၏ ဘာသာရေး အယူအဆကြောင့် ဖိနှိပ်ချပ်ချယ်ခံရမှုများကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ ပရိတ်နှင့်အများစုံမှာ တိုင်းပြည်၏ မြန်မို့ပိုင်းတွင် အခြေခံပြီး၊ ထိုနေရာတွင် လိုင်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကိုယ်ကျင့်တရား ပျက်ပျေားမှုများကို တွေ့ရလျက် အစိုးရအနေဖြင့် ဘာသာရေးအရ ကိုင်တွယ်ရန်ကို တုံးနေခြင်းများကို လက်မခံနိုင်ခြင်းတို့ ကြောင့် သူတို့သည် သူတို့၏ အိမ်မက်အတိုင်း ပရိတ်တို့၏ ကိုယ်ပိုင် ကဗျာသစ်အား ထူထောင်ရန် ထွက်ခွာ လာ ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။